

Autorka analizuje problem komunikacji między społeczeństwem dominującym a mniejszościami narodowymi i etnicznymi. Zwraca uwagę na kategorię swój /obcy regulującą relacje społeczne, [this](#) ich zakorzenienie kulturowe i genezę polityczną . Ponadto definiuje na potrzeby wystąpienia, w oparciu o własne badania, pojęcie "państwo narodowe". Kulturowe rozumienie inności omawia, przywołując cztery postawy: odrzucenie, nietolerancję, tolerancję i akceptację. Identyfikuje także bariery, utrudniające skuteczną komunikację na granicy kultur, mające swą genezę w zmieniającym się układzie geopolitycznym. Stosunek do inności w Polsce ilustruje werbalnymi i niewerbalnymi zachowaniami komunikacyjnymi, poszukuje ich przyczyn w systemach prawnym i edukacyjnym, które są dziedzictwem PRL-u. W swoich rozważaniach bierze pod uwagę czynniki, wpływające na kształtowanie relacji interkulturowych w Polsce po 1989 roku:

? totalitaryzm utrwalony w pamięci społecznej,

? zniesienia cenzury,

? dynamikę procesów globalizacyjnych,

? determinizm technologiczny relacji interpersonalnych i interkulturowych,

? przeobrażenia aksjologiczne.

Na zakończenie, na podstawie wyników badań, opisuje tendencje w zakresie omawianych relacji.